

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Tavasz Tibor ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Szemeti Adelinda jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Nyugat-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály (alperes címe) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróságon 10.K.27.334/2008. számon indított és ugyanezen bíróság 2009. június 9-én kelt 10.K.27.334/2008/15. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 16. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 10.K.27.334/2008/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 72.700 (hetvenkettőezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság 2003-2006 évek viszonylatában személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemekben folytatott le ellenőrzést a felperesnél, melynek eredményeként 2003 és 2006 évekre összesen terhére 1.211.645 Ft adóhiányt állapított meg, amely után 605.822 Ft adóbírságot és 560.597 Ft késedelmi pótlékot szabott ki. Az ellenőrzés megállapította, hogy a felperes az adott évekre személyi jövedelemadó bevallást nem nyújtott be, nyilatkozata szerinti jövedelme kizárólag gépkocsik értékesítéséből származott. Az adóhatóság a felperes és a központi nyilvántartás adataiból vizsgálta a felperes 1998-2002 közötti ezen tevékenységét és megállapította, hogy 2002. december 31-én pozitív eredménye nem volt, így ebből megtakarítással nem rendelkezett.

Az alperes 1941845990/2008. számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta azzal, hogy az éves pénzforgalmi mérleg alapján az első fokú hatóság jogszerű következtetésre jutott.

A felperes keresetében kérte az alperes határozatának hatályon kívül helyezését mellékelve egy saját számítás szerinti, a gépkocsik eladásából és vételéből származó számítási metodikát. Ennek alapján 2002. december 19-én 12.705.000 Ft állt rendelkezésére.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az adóhatóság az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 109. § (1) bekezdése értelmében jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes esetében az adó alapját becsléssel lehet megállapítani. Az Art. 109. § (3) bekezdése alapján az adózó a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést hitelt érdemlő adatokkal bizonyíthatja.

Az első fokú bíróság kifejtette, hogy nem lehet egy gépkocsit kiragadva annak nagy összegű értékesítését, mint önálló bevételt figyelembe venni, mert ez a gépkocsi is ezen évek gépkocsi eladási sorrendjébe tartozik, csak a többivel egybevetve lehet értékelni. Ebből következően jogszerűnek minősítette az adóhatósági következtetést, hogy 2003. január 1-jén figyelembe vehető induló pénzösszege a felperesnek nem volt, erre nem hozott fel más bizonyítékot, mint a számítási módot, amely önmagában az Art. 109. § (3) bekezdése alapján nem elegendő.

Az első fokú bíróság jogerős ítélete ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak hatályon kívül helyezését, és az alperes határozatának megváltoztatását, vagy az első fokú bíróság új határozat hozatalára kötelezését. Jogi álláspontja szerint az első fokú bíróság megsértette az Art. 97. § (5), (6) bekezdéseit, 109. § (1) és (3) bekezdéseit, a Pp. 163. §-át, 206. §-át és 221. §-át. A tényállást helytelenül állapította meg, a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, nem vette figyelembe a felperes hivatkozásait és bizonyítékait.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta azzal, hogy a felperes állításait hitelt érdemlően nem igazolta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek. A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján dönt (Pp. 275. § (1) bekezdése, BH 2002.29.). A jogerős ítélet tényállása kapcsán jogszabálysértés

csak akkor állapítható meg, ha az első fokú ítélet iratellenes, vagy téves, okszerűtlen, a logika szabályaival ellentétes tényeket vagy ténybeli következtetéseket rögzít (BH 1994. 622. és 639.). Nem állapíthatók meg ezen feltételek megléte azon a címen, hogy a fél jogi álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval. Ez ugyanis a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség (BH 1994. 639., BH 1998.401.).

Amennyiben az adózó vagyongyarapodásával, az életvitelére fordított kiadásaival nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóságnak az adó alapját becsléssel kell megállapítania. A felperes ugyanakkor tévesen hivatkozott az Art. 97. § (5) és (6) bekezdése szerinti rendelkezésekre is, mivel ezekhez az általános szabályokhoz képest az Art. 108. §-a és a 109. § (1)-(3) bekezdései speciális szabályokat rögzítenek. A becslési eljárás során ugyanis az adóhatóságnak kell bizonyítania, hogy a becslés jogalapja fennállt és annak módszere is jogszerű volt. A becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést ezzel szemben az adózó igazolhatja hitelt érdemlő adatokkal.

A megyei bíróság iratszerűen és helytállóan következtetéssel állapította meg, hogy a becslés jogalapja az alperesi határozatban és a jogerős ítéletben részletezett okoknál fogva fennállt, és annak módszere is jogszerű volt. Helytálló jogértelmezéssel jutott arra a következtetésre is, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérés igazolása az adózó lehetősége, de e körben csak hitelt érdemlő adatok fogadhatók el. Hitelt érdemlőnek pedig az az adat minősül, amely ellenőrizhető, egyértelműen azonosítható, valóságtartalma kellően alátámasztott, tartalmánál, jellegénél fogva alkalmas a vele igazolni kívánt konkrét tény alátámasztására.

A felperes az általa hivatkozottak hitelt érdemlő igazolására alkalmas bizonyítékokat egyáltalán nem csatolt, csak egy saját számítási metodikát.

A jogerős ítélet teljes körűen megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A jogerős ítéletben megállapított tényállás nem jogszabálysértő, nem tartalmaz téves ténybeli és jogkövetkeztetéseket sem. A bizonyítási szabályokat tévesen értelmező, és tartalma szerint bizonyítékok felülmérlegelésére irányuló felülvizsgálati kérelmet a Legfelsőbb Bíróság nem fogadhatta el.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján köteles a pernyerte alperes felülvizsgálati perköltségét megfizetni.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló többször módosított 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2010. május 27.

**Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Hajnal Péter sk. előadó
bíró, Dr. Darák Péter sk. bíró**